

Bedroefd om zijn onverwacht heengaan, maar ook dankbaar voor zijn leven, gedenken wij mijn man, onze vader, schoonvader en onze opa,

Harrypersad Alfred Phagoe

Hij is geboren te Paramaribo op 9 juli 1936. In 1975 kwam hij op medische gronden naar Nederland, waarna hij in 1978 en 1979 zijn kinderen naar hier haalde. Na een ziekbed van maanden is hij, nog onverwacht, op 18 november 2001 te Almelo overleden. Na de uitvaartviering in de Willibrordkerk hebben we hem op donderdag 22 november te ruste gelegd op het R.K. Kerkhof.

Harry heeft het niet gemakkelijk gehad in zijn leven: hij was al vroeg wees, groeide op in een intermaat en later bij zijn tante en broer. Toch probeerde hij alles van zijn leven te maken. Hij was een vechter, al haalde hij nooit de hoofdprijs. Hij zette door, koppig als hij was. Wat hij zei, dat moest gebeuren. Daardoor kreeg hij toch veel voor elkaar. Hij waagde graag een gokje met kras- en staatsloten. Met geld omgaan was niet zijn sterke kant. Hij heeft daar veel last van ondervonden en moest wel eens bij anderen aankloppen om hulp. Bovendien begon hij steeds meer last te krijgen van zijn handicaps: slecht lopen en slecht zien. Wie kan begrijpen hoe hij heeft geleden en doorstaan, zeker de laatste jaren. Hij probeerde behulpzaam te zijn, maar moest steeds meer van zijn krachten inleveren. Dat deed hem zeer. Ook moest hij aanzien dat hij niet meer kon "kosten" in

de Willibrordkerk. Hij was daar graag en heeft menige kaarsenbak schoongemaakt bij Maria. Hij heeft daar vast wel eens een gebed tot Maria gezegd voor zijn kinderen, op wie hij heel trots was. Hij hield van de familieband en probeerde contact te houden. Hij voelde dat als zijn plicht, want hij was de laatste van zijn broers en zussen die is overgebleven. Dat hij geliefd was bij al zijn kinderen komt duidelijk naar voren na zijn dood: samen hebben we alles goed kunnen regelen. Hij heeft ons goed samengebracht. Nu hij gestorven is, zullen we hem missen: een lege plaats zal er zijn vooral met Kerstmis, want dan ging hij eten bij de kinderen. Vooral Nadia, die op dezelfde dag jarig is, zal hem missen, maar we mogen geloven dat vader in de geest aanwezig zal zijn. We geven Harry, vader en opa nu uit handen en vertrouwen hem toe aan de God van alle leven, die hij op zijn heel eigen manier heeft gediend. We mogen geloven, dat ook hij nu zijn plaatsje heeft mogen innemen. Daar mag hij nu uitrusten van de strijd, daar mag hij gelukkig voortleven met zijn familie, vrienden en al degenen die hem zijn voorgegaan. Hij heeft zeker menig kaarsje opgestoken bij Maria, de moeder van allen die proberen te geloven in de goede boodschap van Jezus, die gezegd heeft: "Komt allen tot mij die gebukt gaat onder lasten en ik zal u verkwikken". Harry, leef gelukkig bij jouw en onze God. Vader, wees een voorspraak voor ons. Opa, rust zacht.

Allen die veel voor vader en opa hebben betekend, ook die hem de laatste tijd vol liefde hebben verzorgd, zeggen wij heel hartelijk dank. Dank ook aan allen die zo met ons hebben meegeleefd deze dagen na het overlijden.

Familie Phagoe